

Pastiersky list žilinského biskupa Mons. Tomáša Galisa pri príležitosti prvého výročia zriadenia Žilinskej diecézy

Drahí bratia a sestry,

dovoľte, aby som sa Vám prihovril ako duchovný pastier Žilinskej diecézy, ktorá si v týchto dňoch pripomína 1. výročie svojho zriadenia. Naša miestna cirkev nezabúda na svoj pôvod, ktorý siaha k časom cyrilometodskej misie. Vyrastáme z rodokmeňa Nitrianskej diecézy, ktorá je matkou, čiže najstaršou miestnou cirkvou na Slovensku. Od nej sme prijali vieru otcov, vieru ohlasovanú sv. Cyrilom a Metodom. Sme vďační Bohu, že môžeme čerpať z vyše tisícročnej tradície kresťanstva v našej domovine. K odkazu našich vierozvestov sme sa prihlásili aj tým, že sme si ich vzali za patrónov našej diecézy.

Nechceme, aby sa odkaz sv. Cyrila a Metoda slávil iba navonok, príležitostne. Chceme hlbšie načrieť do prameňa, z ktorého my Slováci žijeme už dlhé stáročia. Máme na to hneď niekoľko dôvodov a inšpirácií.

Na tento rok pripadá 1140 rokov od smrti sv. Konštantína Cyrila, Metodovho brata. Začiatkom februára t. r. uplynulo 40 rokov od zverejnenia apoštolského listu pápeža Pavla VI. *Antiquae Nobilitatis* (ďalej AN). V uvedenom liste sa v blahej pamäti Pavol VI. prihovril nám veriacim vo vtedajšom Československu. Bolo to v neľahkom roku 1969. Nech nám jeho slová poslúžia k reflexii nad dneškom.

Je nepochybné, že svätým solúnskym bratom môžeme ďakovať za to, že sa aj náš národ dostal do počtu kultúrne najvyspelejších národov. Už v 9. storočí sme vstúpili do procesu civilizačného rozvoja, ktorý pokračuje dodnes. Napriek tomu, že sme dlhú dobu žili v tieni iných národov, boli sme plne účastní na každej etape rozvoja európskej civilizácie. Cenné je to, že sme dokázali preberať to, čo bolo užitočné a pritom si zachovávali svoju vieru. Veľké dejinné zlomy v Európe sme prekonali bez toho, aby nás zlomili. To, čo sme získali, je veľký dar, ale zároveň aj zodpovednosť. Pápež Pavol VI. nás nabádal, aby sme „vedeli spojiť staré s novým“ (AN) a tak smerovali k pravému pokroku. Petrov nástupca nás napomínal, akoby hovoriac v mene svätého Cyrila, že „dôstojnosť slobodných národov nespočíva ...v nahromadených bohatstvách, ale skôr vo svornosti občanov, v rodinných čnostiach, v bezúhonnosti mravov, v zachovávaní rovnosti a spravodlivosti, v úprimnej úcte Všemohúceho Boha a v ochrane toho, ktorému je všetko podriadené“ (AN). Ľudia našej doby môžu sledovať, akoby v priamom prenose, ako rýchlo sa môže zdanlivý rozvoj premeniť na úpadok. Akoby sa naplnili prorocké slová pápeža. Nezabúdajme, že rozvoj spoločnosti bude len vtedy ľudský, keď ho bude predchádzať a inšpirovať duchovný rozvoj.

Aby sme v dnešnej dobe žili duchovne presvedčivo, potrebujeme odvahu. „Pomáhajúca milosť, priaznivá smelým, podporuje smelých!“ (AN) – povzbudzuje nás Pavol VI. Odvaha vyrastá z presvedčenia, že „naša viera je to víťazstvo, ktorým sme zvíťazili, víťazíme a budeme víťaziť nad svetom“ (AN). Sv. Cyril a Metod sú pre nás

vzormi odvahy. Povzbudzujem Vás, bratia a sestry, mladí i starí, aby ste nanovo prijali evanjelium zmŕtvychvstania, zvest' radosti a pokoja a tiež, aby ste ho odvážne ohlasovali. Len tak sa evanjelium zakorení v našich srdciach a bude mať šancu osloviť človeka dneška, ktorý stojí „pred priepasťou hrozivej prázdnoty“ (AN). Opakovane Vás vyzývam, buďte odvážni a nebojte sa byť radikálni v nasledovaní Krista! Odvážnym praje Pán Boh. Mladí ľudia dnes potrebujú ešte viac odvahy, aby počuli Boží hlas a úprimne uznali, po čom naozaj túžia.

Boh, ktorý žije vo Vašich srdciach, sa neuspokojí s priemernosťou ani ľahkými kompromismi so svedomím a Božím zákonom v srdci. Iba jasnosť vo svedomí a vernosť pravde naplní Vaše srdcia radosťou. Dajte sa ochotne do služby Kristovi a jeho evanjeliu. Niektorých z Vás určite volá, aby ste Ho nasledovali úplne a naplno v rehoľnom alebo kňazskom živote. Majte odvahu! Nebojte sa nasledovať ten hlas! Každého z nás napokon volá, aby sme boli s ním. Otvorme mu cestu do svojich srdc!

Nezabúdajme pritom na modlitbu, veď modlitbou (Proglas) sa začali písať dejiny nášho národa. Z modlitby vyrastá a živí sa viera, modlitba dáva odvahu žiť to, v čo veríme a modlitba dáva silu ohlasovať svetu slovo spásy. Oživme našu osobnú, rodinnú i spoločnú modlitbu. Pridajme k našej osobnej zbožnosti aj každodennú spomienku k našim svätým patrónom Cyrilovi a Metodovi. Oni dobre poznajú, čo je to ťažká doba, čo je to nedostatok prostriedkov i času. A predsa svojím životom zasiali niečo, čo rastie podnes. Silu čerpali z neustálej modlitby. Oživme teda našu modlitbu!

A napokon, Boh a viera v neho drží svet pohromade. Boh robí z nás jednu rodinu. Nezabúdajme na modlitbu nášho Spasiteľa i modlitbu svätého brata Cyrila: „aby všetci boli jedno“. Snažme sa o jednotu v našich rodinách, v Cirkvi, v spoločnosti i v celom kresťanskom svete.

Nech je oslava sv. Cyrila a Metoda i prvé výročie zriadenia našej diecézy pod patronátom svätých solúnskych bratov dôvodom k duchovnej i spoločenskej obnove našej miestnej cirkvi v duchu Pastoračného plánu Katolíckej cirkvi na Slovensku.

Srdečne Vás pozývam na spoločné slávenie nášho prvého výročia 14. februára tohto roku v sídle našej diecézy v Žiline, v kostole Sedembolestnej Panny Márie na Vlčincoch a tiež 5. júla, keď budeme sláviť sviatok našich vierozvestov i patrónov diecézy v terchovskom chráme sv. Cyrila a Metoda.

Na príhovor Panny Márie a našich svätých patrónov diecézy Cyrila a Metoda Vám udeľujem apoštolské požehnanie v mene + Otca + i Syna + i Ducha Svätého.

Mons. Tomáš Galis
žilinský biskup

(Prosím prečítať 8. februára 2009, na piatu nedeľu cez rok, namiesto homílie)